

נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ם)
משרד המשפטים

י"ג בתשרי, התשפ"א
1 באוקטובר, 2020
מספר תלונה: 350/19

לכבוד

יהודה עמרני, מנהל פעילות התנועה למשילות ודמוקרטיה (ע"ר)
office@meshilut.org : באמצעות הדוא"ל

שלום רב,

הנדון: תלונתך מיום 20.6.2019

הרקע להגשת תלונתך

1. בתלונתך שבנדון, שהוגשה מתוקף תפקידך כמנהל הפעילות של התנועה למשילות ודמוקרטיה, הלנת על התנהלות פרקליט המדינה לשעבר, עו"ד שי ניצן (להלן: "עו"ד ניצן") ופרקליטת מחוז ירושלים (פלילי) דאז, עו"ד נורית ליטמן, באשר להסדרת מעמדו של עד התביעה, מר מני נפתלי, במסגרת תיק פלילי (י-ם)-52605-06-18 (להלן: "התיק"), שהתנהל בבית המשפט בירושלים נגד אשת ראש הממשלה, הגב' שרה נתניהו ומר עזרא סיידוף, ראש אגף בכיר במשרד ראש הממשלה, בפרשה שזכתה לכינוי "פרשת המעונות".
2. זה המקום להבהיר, כי תלונתך שבנדון הינה המשך לתלונה קודמת שהוגשה לנציבות (340/19) (שתיהן יחדיו יכוננו להלן: "התלונה"), שלא נתבררה נוכח קיומו של הליך משפטי תלוי ועומד בתיק, במסגרתו עתידה היתה להבחן סוגית מעמדו של מר נפתלי. ביום 20.6.2019, משהסתיימו ההליכים בתיק, שבת וחיידת טענותיך באמצעות תלונתך שבנדון.
3. ביום 3.9.2017, וכעולה מהמסמכים שלפניי, התפרסם מכתבו של פרקליט מחוז ירושלים (פלילי), עו"ד דני ויטמן (להלן: "עו"ד ויטמן"), לבא כוחו של מר נפתלי, עו"ד לוליק אסל (להלן: "עו"ד אסל"), המפרט את השתלשלות האירועים קודם למסירת הודעותיו של מר נפתלי במשטרה (להלן: "המכתב"). זאת במענה לבקשת

נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ם)
משרד המשפטים

עו"ד אסל להבהיר את מעמדו של מר נפתלי, לאחר שעו"ד אסל הצהיר כי מרשו איננו ולא היה עד מדינה בפרשה.

4. במכתב ציין עו"ד ויטמן, כי ביום 4.2.2015 הגיע מר נפתלי למשטרה ומסר, כי הוא מעוניין למסור הודעה בנוגע להתנהלות במעון ראש הממשלה, אך התנה את מסירת הודעתו בכך שתוענק לו חסינות מפני הפללה עצמית. במועד זה הבהיר מר נפתלי לחוקריו, כי הוא היה מעורב באירועים לגביהם ביקש למסור ההודעה, ולפיכך הוא מבקש חסינות, ככל שיש בדברים שימסור כדי להפיליו.

5. עוד נטען במכתב, כי החוקרים הבהירו למר נפתלי שאינם מבטיחים לו את שביקש, והם מביאים בקשתו בפני הממונים עליהם. לבקשת החוקרים, מסר מר נפתלי באילו נושאים בכוונתו למסור הודעה מפורטת, ככל שתתקבל בקשתו לקבלת חסינות מפני הפללה העצמית.

6. לדברי עו"ד ויטמן, בקשתו של מר נפתלי הובאה בפני הגורמים הרלוונטיים, ולאחר שהוחלט על דעת פרקליט המדינה דאז והיועץ המשפטי לממשלה דאז (להלן: "היועמ"ש") להיענות לבקשה ולהעניק לו חסינות מפני הפללה עצמית, זומן מר נפתלי למסירת הודעה במשטרה ביום 19.2.2015. בפתח מסירת ההודעה, נמסר לו כי מה שימסור לא ישמש נגדו. בהמשך נגבו ממר נפתלי הודעות נוספות שגם לגביהן הובהר לו כי מה שימסור במסגרתן לא ישמש נגדו, והדברים נרשמו מפורשות בפתח כל הודעה עליה חתום מר נפתלי.

7. בהמשך המכתב התייחס עו"ד ויטמן להתבטאויותיו של מר נפתלי באוזני תני"צ אפרים ברכה ז"ל, בהקשר למעמדו כעד מדינה, וציין כי בנסיבות אלו, אם יוגש בפרשת המעונות כתב אישום והלה יוזמן להעיד, הרי שתהיה לו חסינות מפני הפללה עצמית גם בגין עדותו בקשר לפרשה זו.

8. עו"ד ויטמן ביקש להפנות את עו"ד אסל להגדרת עד מדינה, הקבועה בסעיף 54א(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א – 1971 (להלן: "פקודת הראיות"), והוסיף כי במסגרת בחינת חומר החקירה בפרקליטות, נבחנות הודעותיו של מר נפתלי מתוך נקודת מוצא, כי ככל שיידרש להעיד בבית המשפט תחשב עדותו לעדות עד מדינה.

עיקרי תלונתך

9. בתלונתך טענת, כי מסכת האירועים שהתרחשו מאז הגעתו הראשונה של מר נפתלי למשטרה, ועד למועד בו ניתנה הסכמת פרקליט המדינה דאז והיועמ"ש דאז ונגבתה עדותו במשטרה, מעוררת סימני שאלה קשים בדבר השיקולים המוסדיים או האישיים, טוהר ההליך הפלילי ואמון הציבור ברשויות התביעה.

10. לשם הרקע והבהרת התמונה הזכרת, כי בתקופה הרלוונטית – סוף חודש ינואר ותחילת חודש פברואר שנת 2015 – התנהלה מערכת בחירות סוערת בה נשמעה בכלי תקשורת מסוימים, ומפי מועמדים בבחירות, טענה לפיה היועמ"ש דאז ורשויות האכיפה נמנעות מטיפול ראוי בפרשיות האמורות שנחשפו, בין היתר, על-ידי מבקר המדינה.

11. בנוסף לביקורת זו ציינת, כי באותה תקופה עמדה מערכת אכיפת החוק בעין הביקורת הציבורית – במשטרה לא כיהן מפכ"ל, מרבית תפקידי הניצבים לא היו מאוישים בשל חקירות, השעיות, פרישות וכו'. ציינת, באותו הקשר, את דברי השר לביטחון פנים, כי הימנעות מאיוש תפקיד המפכ"ל פוגעת קשות במשטרה ובאזרחי המדינה. אולם, היועמ"ש דאז, לדברך, בחר לכפות על הממשלה בכלל, ועל המשטרה בפרט, שיתוק באמצעות הנחיה גורפת המונעת מינויים, שהתנועה למשילות ודמוקרטיה, בשמה הגשת התלונה, נאלצה לעתור כנגדה לבית המשפט.

12. על רקע המתואר, הפנית בהמשך תלונתך ללשון הודעת דוברות משרד המשפטים מיום 1.2.2015 (להלן: "הודעת הדוברות"), לפיה:

"היועץ המשפטי לממשלה קיים הערב התייעצות בלשכתו בעקבות הפרסומים האחרונים בדבר מעון ראש הממשלה. בתום הדיון פנה היועץ המשפטי לממשלה אל מבקר המדינה, במכתב מטעמו, וביקש לדעת היכן עומדים הדברים בקשר לבחינת המבקר את הטענות שהוזכרו בפנייתו של המבקר אל היועץ המשפטי לממשלה מיום 10.06.2014 (פניה שכללה עניינים שונים הנוגעים למעון ראש הממשלה, לרבות עניין פדיון דמי הבקבוקים למחזור ועניין ריהוט הגן)."

13. לנוכח האמור בהודעת הדוברות ובמכתבו של היועמ"ש אל מבקר המדינה הדגשת, כי מאז חודש יוני 2014, עת סוכם בין היועמ"ש לבין מבקר המדינה, כי המבקר יעיין במכלול החומר הרלוונטי וככל שיסבור שיש צורך בכך יעביר את הדברים לטיפול היועמ"ש, לא הועברו לטיפול או לטיפול של הפרקליטות חומרים כלשהם ממבקר המדינה, בעניין פדיון דמי מחזור הבקבוקים או ריהוט הגן.

14. עוד הוספת, כי מאז יוני 2014 עד ליום 1.2.2015, במשך תקופה של למעלה מחצי שנה, לא ראה היועמ"ש דחיפות מיוחדת לטיפול בעניין הטענות שהועלו בהקשר למעונות ראש הממשלה.

15. חרף האמור, כך תלונתך, ביום 4.2.2017 הגיע מר נפתלי למשטרה וביקש חסינות מפני הפללה עצמית ובתוך שבועיים הוא נענה בחיוב, כשספק רב אם בוצעו הבדיקות הנדרשות על פי הנחיית היועץ המשפטי לממשלה לפני חתימה על הסכם עד מדינה. בנוסף, ניתנו לו תנאים של עד מדינה ללא כל הסכם בכתב בניגוד ברור להנחיית היועץ המשפטי לממשלה.

16. ציינת, כי אחד מהתנאים הצריכים להיכלל בהסכם עד מדינה, על-פי הנחיית היועץ המשפטי לממשלה, היא התחייבותו של העד להימנע משיח עם התקשורת עד לסיום ההליכים בעניינו ובעניין שותפיו לעבירה. אלא שעל פי האמור מפורשות במזכר של תנ"צ אפרים ברכה ז"ל הנזכר במכתבו של עו"ד ויטמן, אמר לו מר נפתלי כי "הוא רוצה להיות עד מדינה והוא החליט להסיר את הכפפות והוא מתכוון להעביר חומרים לכלי התקשורת".

17. לשיטתך, במתן אישור לקבלת תנאי עד מדינה, ללא הסכם בכתב, כשלא מתקיימים התנאים המהותיים לחתימתו וכאשר האינטרס המוצהר של עד המדינה לחתימה על ההסכם הוא שיח עם התקשורת, נראה הליך האישור המזורז של התנאים תמוה ביותר, בלשון המעטה.

18. הדגשת בתלונתך, כי העובדה כי מדובר בתקופת בחירות; כי לא הועברו חומרים ממבקר המדינה ליועמ"ש עד לאותה תקופה; וכי היועמ"ש לא סבר שיש בהעברת החומרים מן הדחיפות והמתין בסבלנות במשך יותר מחצי שנה - מעוררת, כלשונך, תהיות עגומות בדבר המניע להגעה להסכם עד מדינה עם מר נפתלי תוך שבועיים בלבד, וזאת תוך קבלת אישור מהדרגים הגבוהים ביותר.

נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ם)
משרד המשפטים

19. בהקשר זה ציינת, כי טוהר ההליך הפלילי ואמון הציבור במערכת התביעה מחייבים בדיקה מעמיקה בדבר הנסיבות החריגות שהצדיקו זניחת כל סטנדרט המופיע בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה, והגעה להסכם עד מדינה עם מר נפתלי.
20. לעמדתך, לא למותר לציין, כי בהיעדר הסכם כתוב, כפי שמתחייב מהנחיית היועץ המשפטי לממשלה, לא פלא שמר נפתלי, בעצמו, היה יכול לטעון שהוא אינו עד מדינה.
21. כמו כן, ראית להפנות בתלונתך לעניינים נוספים, שלשיטתך מצדיקים בדיקה ומעוררים שאלות קשות, והם העובדה שהתכחשותו הפומבית של מר נפתלי להיותו עד מדינה, לרבות במסגרת מכתבו של בא-כוחו לעו"ד ויטמן, אינה עולה כדי הפרת הסכם עד המדינה, והעובדה כי עדיין מובטחת למר נפתלי חסינות כאשר, לכאורה, אין בה כדי לשרת את האינטרס הציבורי. באשר לעניינים אלו הפנית ללשון פנייתו של עו"ד אסל לעו"ד ויטמן, לפיה "מר נפתלי איננו עד מדינה ולא היה עד מדינה. לא זו אף זו, מר נפתלי לא ישמש עד מדינה וכל הסכמה כזו או אחרת הנתונה לפרשנות, בטלה בזה".
22. בהמשך תלונתך הפנית לסעיפים מתוך הנחיית היועץ המשפטי לממשלה בסוגיית הסכם עד מדינה, שלכאורה הופרו בעניינו של מר נפתלי, ללא כל סיבה או טעם וציינת, כי הדבר מעורר חשד לא מבוטל לשיקולים זרים, ואף לשיבוש הליכי חקירה ומשפט, וזאת עוד מבלי להתחשב בחשדות לשיקולים פוליטיים הנטועים בעיתוי מסירת עדותו של מר נפתלי.
23. בין היתר, הפנית בתלונתך לסעיף 2(א) להנחיה, המחייב מיצוי אפיקי חקירה אלטרנטיביים טרם חתימה על הסכם, וציינת כי כאשר עד לחודש פברואר 2015 לא הועברו חומרים ממבקר המדינה ליועמ"ש, קשה לומר שאפיקי החקירה האחרים מוצו. הוספת, כי על פי סעיף 2(ב) להנחיה, טרם עריכת ההסכם יש להתחשב בראיות הקיימות, אך ממכתבו של היועמ"ש למבקר עולה, כי לא היו ראיות בעניין באותו שלב. עוד טענת, כי ההנחיה מורה למשטרה ולתביעה לבדוק את אישיותו של עד המדינה ואמינותו (סעיף 2(ה) להנחיה), אך לא נראה כי נערכה בדיקה כאמור לנוכח לוח הזמנים הקצר. כמו כן, מאחר שלא נחתם כל הסכם עם

מר נפתלי, קשה לדעת אם התביעה מצאה ראיית סיוע לעדותו, כנדרש בסעיף 2(ו) להנחיה.

24. עוד הדגשת, כי סעיף 4 להנחיה מפרט תנאים שאמורים להיכלל בהסכם, אך לא רק שאלו לא הובהרו למר נפתלי, אלא שהגורמים המעורבים ידעו מראש שאין בכוונתו של העד לקיימם – כך, למשל, האיסור על עד המדינה להתראיין לכלי התקשורת או החובה לגלות אם העד היה מעורב בעבירות אחרות. כמו כן, ההסכם לא כלל תניה המפרטת את הסעדים העומדים לרשות המדינה במקרה של הפרתו על ידי עד המדינה, והצהרה מטעם העד לפיה הוא מסכים, כי אם יפר את ההסכם, יועמד לדין כאשר כל חומר הראיות יוכל לשמש נגדו.

25. נוכח האמור, סברת, כי המעורבים בהגעה להסכמות עם מר נפתלי פעלו באופן המנוגד לכל סטנדרט של רשויות התביעה, באופן שעלול לפגוע אנושות בתדמיתו של השירות הציבורי בכלל, ושל רשויות התביעה ואכיפת החוק בפרט.

26. כאמור במכתבנו אליך מיום 24.6.2019, תלונתך הועברה לקבלת התייחסותו של היועץ המשפטי לממשלה, ד"ר אביחי מנדלבלית (להלן: "ד"ר מנדלבלית"). אציין כבר עתה, כי חל עיכוב משמעותי במסירת התייחסותו לתלונה, אליו אדרש בהרחבה בהמשך, וזו נתקבלה בנציבות רק ביום 17.9.2020.

התייחסות המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט פלילי)

27. בפתח התייחסותה של עו"ד עמית מררי, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט פלילי) (להלן: "עו"ד מררי"), נטען, כי לא הסברת בפנייתך מדוע יש לראות בך כמי ש"נפגע במישרין ממעשה של מייצג המדינה בערכאות", כנדרש בסעיף 12(א) לחוק נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות, התשע"ו-2016 (להלן: "חוק הנציבות"). כמו כן, עצם ההחלטה בעניין מתן הבטחה למר נפתלי, לפיה הדברים שימסור במשטרה לא ישמשו נגדו, היא החלטה הנוגעת להפעלת שיקול דעת משפטי של מייצג המדינה בערכאות, שעל פי סעיף 16(א)(6) לחוק הנציבות, אין לבררה.

28. לגופם של דברים ובראשיתם, ביקשה עו"ד מררי לדחות מכל וכל את הטענה לפיה ההחלטה התקבלה משיקולים זרים. לאחר שנדרשה לדברים מצאה עו"ד מררי, כי ההחלטה להבטיח למר נפתלי כי הדברים שימסור לא ישמשו נגדו, התקבלה על-

נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ם)
משרד המשפטים

- די הדרגים הגבוהים ביותר, לאחר שנשקלו השיקולים הרלוונטיים לעניין זה ושיקולים אלה בלבד. לדבריה, לא נמצאה כל אינדיקציה בנוגע לשיקולים זרים שהיו מעורבים בעניין, כטענתך.
29. אשר למעמדו של מר נפתלי כעד מדינה, הפנתה עו"ד מררי בהתייחסותה למכתבו של עו"ד ויטמן ולעיקריו, המפורטים לעיל.
30. בניגוד לטענתך, כך עו"ד מררי, בקשתו של מר נפתלי נשקלה באופן ענייני על-ידי הגורמים הרלוונטיים בפרקליטות, תוך שנבחנו השיקולים הנוגעים לעניין.
31. אומנם, באותו מועד, עובר למתן הודעתו הראשונה, לא היה ידוע עדיין לרשויות האכיפה מה יהיו פרטיה, ולפיכך נותרו באותו שלב שאלות הנוגעות לעניין שהתבררו לאחר מסירת ההודעה. כך, כלל לא היה ברור עדיין שיש בדברים, אותם בכוונת מר נפתלי למסור, כדי להפליל אותו או אחרים. עם זאת, עולה שכבר באותו שלב ההתרשמות הייתה שמר נפתלי פעל על-פי הוראות הממונים עליו. לפיכך, נוכח הסיבות שהיו ידועות באותה עת, כך על-פי ההתייחסות, ונוכח טבען של העבירות הנוגעות לעניין, הוחלט כאמור, על דעת היועמ"ש דאז ופרקליט המדינה דאז, שיש הצדקה בנסיבות העניין לאפשר גביית הודעה מפורטת ממר נפתלי שתוכנה לא ישמש נגדו.
32. עו"ד מררי הוסיפה, כי בהמשך, ונוכח הדברים שמסר מר נפתלי בהודעתו הראשונה, המשיך צוות החקירה לגבות ממנו הודעות נוספות תחת אותה מסגרת, לפיה כל אשר ימסור בהודעותיו לא ישמש נגדו.
33. עו"ד מררי ציינה, כי בבחינה בדיעבד עולה, כי עם התקדמות החקירה, היה מקום להסדיר את מעמדו של מר נפתלי באופן ברור ובהסכם סדור, על מנת לייתר ספקות בדבר מעמדו ובדבר המשמעויות הנלוות למעמד זה.
34. עוד הובהר, כאמור במכתבו של עו"ד ויטמן, כי למעשה, במסגרת בחינת חומר החקירה בפרקליטות, נבחנו הודעותיו של מר נפתלי מתוך נקודת מוצא כי ככל שיידרש להעיד בבית המשפט, עדותו תיחשב כעדות שמתקיימת לגביה הגדרת "עד מדינה", כקבוע בסעיף 54(א) לפקודת הראיות, היינו, כעדות הנדרשת לגביה ראיית סיוע, והדבר היה גלוי.

35. לצד האמור, מצאה עו"ד מררי לנכון, על דעת ד"ר מנדלבלויט, לבחון את הצורך בהסדרה ברורה יותר של מצבים שבהם נשקלת מתן הבטחה לעד שהודעתו לא תשמש נגדו, מבלי שברור, באותו שלב מקדמי, מה הן העבירות שהוא עומד להתוודות עליהן, אם בכלל, כמו גם, מה הן העבירות שהוא מתכוון לספר שבוצעו על-ידי אחרים ומה חלקו בעשייה העבריינית, וכיוצא בזה. דהיינו, מצב בו לא ניתן עדיין לשקול את השיקולים המקדמיים הנשקלים בתחילת משא ומתן עם עד מדינה.

36. לשם כך, מסרה עו"ד מררי, כי תתקיים בחינה של הדברים יחד עם גורמי הפרקליטות הרלוונטיים, וכן ייבחן הצורך בתיקון הנחיית היועץ המשפטי לממשלה בעניין עד מדינה, באמצעות הוספת הבהרה בנוגע לסיטואציה האמורה.

דיון והכרעה

37. בתלונתך הלנת על החלטת רשויות התביעה להעניק למר נפתלי מעמד של עד מדינה במסגרת ההליך הפלילי בפרשת מעונות ראש הממשלה. זאת, מבלי שהתקיימו התנאים המהותיים לעריכת הסכם עד מדינה בהתאם להנחיית היועץ המשפטי לממשלה בנושא, ובין היתר, ללא עיגון ההסכמות בכתב. לעמדתך, האופן והעיתוי בהם התגבשו ההסכמות בין מר נפתלי לרשויות החקירה בכל הנוגע לעדותו בתיק, מעוררים תהיות בדבר המניעים שעמדו ביסוד ההסכם.

38. בהתייחסות מטעם ד"ר מנדלבלויט, הודגש כי ההחלטה ליתן למר נפתלי הבטחה, לפיה הדברים שימסור במשטרה לא ישמשו כנגדו אושרה על ידי פרקליט המדינה דאז והיועמ"ש דאז משיקולים עניינים בלבד. עם זאת הובהר, כי בדיעבד, עם התקדמות חקירתו של מר נפתלי, היה מקום להסדיר את מעמד הביניים בו היה מצוי בהסכם סדור. לאור זאת, החליט ד"ר מנדלבלויט לבחון, בשיתוף גורמי הפרקליטות, את הצורך בהסדרה ברורה של מצבים דומים, בהם נשקלת מתן הבטחה לעד שהודעתו לא תשמש נגדו בהליך הפלילי, מבלי שברור, באותו שלב מקדמי, מה בכוונתו למסור, וכן לשקול הצורך בתיקון הנחיית היועץ המשפטי לממשלה הרלוונטית, בהתאם.

39. סוגיית מעמדו של עד מדינה מוסדרת בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.2201. ההנחיה מפרטת, בין היתר, את השיקולים שעל רשויות אכיפת החוק לשקול בטרם הקניית מעמד עד מדינה למי שנחשד בשותפות לדבר עבירה, את סוג

נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ם)
משרד המשפטים

טובת ההנאה שניתן להעניק לו ואת הפרטים שיש לכלול בהסכם עד המדינה. ככלל, וכפי שטענת בתלונתך, יש להורות על חתימת הסכם עד מדינה רק לאחר שמוצו כלל אפיקי החקירה האלטרנטיביים, וכן לשקול את צבר הראיות הקיימות בתיק, את מידת אמינותו של המועמד להיות עד מדינה וכיוצ"ב, טרם החלטה על עריכת הסכם עימו.

40. ד"ר מנדלבליט אינו חולק בהתייחסותו על תוקפה והיקפה של ההנחיה, אלא שהוא מבהיר כי במועד מסירת עדותו של מר נפתלי במשטרה, טרם בשלה העת לשקול חתימת הסכם עד מדינה עימו.

41. באותו שלב, היינו בחודש פברואר 2015, לא ידעה המשטרה לאילו עבירות תתייחס גרסתו של מר נפתלי במשטרה, האם בדבריו יהיה כדי להפליל אותו או מעורבים אחרים בהן, ומה חלקו באותן עבירות. במילים אחרות, במצב הדברים המתואר, לא הייתה בידי המשטרה או הפרקליטות האפשרות לשקול את השיקולים המנויים בהנחיה, שעל יסודם יש לקבל החלטה בעניין מעמדו של מר נפתלי כעד מדינה.

42. עם זאת, ומאחר שבאותו שלב התרשמו גורמי החקירה כי מר נפתלי פעל בהתאם להוראות הממונים עליו ולנוכח נסיבות הפרשה שהיו ידועות כבר אז, החליטו היועמ"ש דאז ופרקליט המדינה דאז, כי קיימת הצדקה להיענות לדרישתו של מר נפתלי ולאפשר את גביית הודעותיו, תוך הבטחה כי הדברים לא ישמשו כנגדו בעתיד.

43. יודגש, כי חרף מסקנת רשויות התביעה לפיה טרם בשלה העת, באותן נסיבות, להקנות למר נפתלי מעמד של עד מדינה, הן הכפיפו עצמן מראש למגבלות הראייתיות הנובעות מעדותו של עד מדינה בפני ערכאה משפטית, כאשר עו"ד ויטמן הצהיר במכתבו לבא כוחו של מר נפתלי, כי הודעות מרשו ייבחנו מתוך הנחה שאלו יידרשו תוספת ראייתית מסוג סיוע, אם תובאנה בפני בית המשפט.

44. לאור המפורט לעיל, לא מצאתי לקבל את תלונתך לפיה התביעה ערכה עם מר נפתלי הסכם עד מדינה, דה פקטו. כמו כן, לא מצאתי בחומר שהונח בפניי תימוכין לטענה, כי ביסוד התחייבות התביעה למר נפתלי לפיה תוכן הודעותיו לא ישמש כנגדו בבית המשפט עמדו שיקולים זרים או בלתי עניינים.

נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ם)
משרד המשפטים

45. עם זאת, התנהלות הדרגים הבכירים ביותר בפרקליטות המדינה, ביניהם פרקליט המדינה דאז והיועמ"ש דאז, שלא התיישבה עם הנחיות היועץ המשפטי לממשלה, הובילה אותך לכלל דעה והכרה, כי מדובר בהתנהלות שבה לעטות ולכסות שיקולים זרים בעניין מעמדו ואופן מסירת עדותו של מר נפתלי בפרשת המעונות.

46. בחוכמה שלאחר מעשה מוחוור לכל, כי היה ראוי להסדיר מעמדו של מר נפתלי בהסכם ברור ומפורט על מנת למנוע מיני הנחות ותילי השערות, שנטעו בקרבך הכרה על מיני שיקולים זרים שנשקלו כביכול על ידי הדרגים הגבוהים ביותר במערכת אכיפת החוק.

47. דברים אלה, הובילו לצורך לעגן ולהסדיר הנושא ביתר שאת ופירוט בהנחיות היועץ המשפטי לממשלה.

48. כמצויין לעיל, הודיע ד"ר מנדלבליט, כי בדעתו לבחון תיקון הנחיות היועץ המשפטי לממשלה כך שיוסדרו בפירוט המצבים בהם נשקל מתן הבטחה לעד שהודעתו לא תשתמש נגדו, קודם ברור באותו שלב מקדמי על אילו עבירות הוא עומד להתוודות, אם בכלל, כמו גם על אילו עבירות שבוצעו על ידי אחרים הוא מתכוון לספר, וכיוצ"ב.

49. לא אוכל לסיים החלטתי בתלונתך מבלי להידרש למועד קבלת התייחסותו של ד"ר מנדלבליט לתוכנה.

50. אין חולק כי תלונתך שבנדון הוגשה בשלהי חודש יוני 2019, והתייחסותו אליה נמסרה לנציבות רק לאחרונה, כשנה ושלושה חודשים לאחר שהתלונה הועברה לשכתו. זאת, חרף העובדה שהנציבות שלחה לד"ר מנדלבליט 8 מכתבי תזכורת לקבלת התייחסותו (בתאריכים 12.8.2019, 7.10.2019, 18.12.2019, 21.1.2020, 10.2.2020, 21.5.2020, 16.7.2020, 6.9.2020), שעיקרם מציינים את חשיבות טיפולו המהיר בתלונתך. למכתבי תזכורת אלו, נוספו שיחות רבות עם נציגי לשכתו על מנת להאיץ את קבלת ההתייחסות.

51. כידוע, חוק הנציבות, שמכוחו יונקת הנציבות את סמכותה, מורה להעניק לנילוני הרלוונטיים הזדמנות נאותה להשיב לתלונה כנגדם, ומאפשר לי לקצוב את

נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ם)
משרד המשפטים

התקופה לקבלת תגובתם (סעיף 17(ב) לחוק הנציבות). לצערי, ההזדמנויות הנאותות הרבות שניתנו לד"ר מנדלבליט להשיב לתלונתך שבנדון לא נוצלו כהלכה, ומאחר שלא מצאתי כי יהא נכון לברר התלונה ללא קבלת עמדתו של ד"ר מנדלבליט, נאלצתי ליתן החלטתי זו תוך חריגה מפרק הזמן שנקבע בחוק לבירורה (סעיף 17(ח) לחוק הנציבות), ועל כך הנני מצר עמוקות בפניך.

52. באלה הדברים, הריני לסיים הטיפול בתלונתך, לא מבלי להודות לך על תשומת ליבך למצב חסר בהנחיות, והנני תקווה כי בעקבות תלונתך שבנדון יישוב ויעוגן כצריך וכנדרש.

בכבוד רב,

דוד רוזן, נציב

